

Ordonanță de urgență
pentru modificarea și completarea Legii nr. 344 /2006
privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale

Reglementările Legii nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale au transpus în legislația națională Directiva Parlamentului European și a Consiliului 96/71/CE din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii transnaționale.

Potrivit normelor europene, detașarea are o semnificație diferită de cea dată de art. 45 din Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reprezentând, potrivit Regulamentului (CE) nr.883/2004 din 29.04.2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, situația în care un salariat care își desfășoară activitatea într-un stat membru pentru un angajator, este trimis de către angajatorul sau în alt stat membru pentru a lucra în folosul unui beneficiar.

Directiva 96/71/CEE definește lucrătorul detașat ca fiind “un lucrător care, pe o perioadă limitată, își desfășoară munca pe teritoriul unui stat membru, diferit de cel în care lucrează în mod normal”, definiție care rezultă și din art. 2 din Legea nr. 344/2006. Referitor la detașarea realizată de angajatorii din România pe teritoriul altor state ale Uniunii Europene, nu există nici la ora actuală o reglementare specifică, singura instituție similară fiind cea a detașării reglementate de Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Absența unui cadru legal specific a condus, în practică, la aplicarea și interpretarea în mod diferit, de către angajatori, a detașării transfrontaliere, noțiune care nu trebuie confundată cu cea din Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Oportunitatea urgentării adoptării prezentului proiect de act normativ rezultă din

- necesitatea introducerii unor clarificări care să elimine confuziile menționate anterior
- evitarea situațiilor de aplicare neunitară a legislației privind regimul fiscal aplicabil lucrătorilor detașați
- necesitatea evitării situațiilor generatoare de procese în instanță, cu costurile aferente acestora

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

ART. I - Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 636 din 24 iulie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins: “Art. 1 - Prevederile prezentei legi se aplică:
- a) întreprinderilor stabilite pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic

European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene care, în cadrul prestării de servicii transnaționale, detașează pe teritoriul României salariați cu care au stabilite raporturi de muncă în condițiile stabilite la art. 4 alin. (1);

b) întreprinderilor stabilite pe teritoriul României care, în cadrul prestării de servicii transnaționale, detașează, pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene, salariați cu care au stabilite raporturi de muncă, în condițiile stabilite la art. 4 alin. (2).”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 3 – (1) În sensul prezentei legi, se înțelege:

a) prin “salariat detașat pe teritoriul României” - salariatul unui angajator stabilit pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene, care în mod normal lucrează într-un alt stat decât România, dar care este trimis să lucreze pentru o perioadă de timp limitată, pe teritoriul României, atunci când angajatorul ia una dintre măsurile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a), b), c);

b) prin “salariat detașat de pe teritoriul României” - salariatul unui angajator stabilit pe teritoriul României, care în mod normal lucrează în România, dar care este trimis să lucreze pentru o perioadă de timp limitată, pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene, atunci când angajatorul ia una dintre măsurile prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. a), b), c);

c) prin “salariu minim” - salariul minim aplicabil pe teritoriul României pentru salariatul detașat pe teritoriul României, respectiv salariul minim aplicabil pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene, pentru salariatul detașat de pe teritoriul României;

d) prin „cheltuieli generate de detașare” - orice cheltuieli cu transportul, cazarea și masa, efectuate în scopul detașării;

e) prin „indemnizație specifică detașării” - indemnizația acordată în vederea compensării inconvenientelor cauzate de detașare.

(2) În sensul prezentei legi, noțiunea de salariat este cea reglementată în legislația română.

(3) Pe întreaga perioadă a detașării salariatul detașat își va păstra raportul de muncă direct cu angajatorul care l-a detașat.”

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 4 - (1) Prezenta lege se aplică în măsura în care întreprinderile prevăzute la art. 1 lit. a) iau una dintre următoarele măsuri cu caracter transnațional:

a) detașarea unui salariat pe teritoriul României, în numele întreprinderii și sub coordonarea acesteia, în cadrul unui contract încheiat între întreprinderea care face

detașarea și beneficiarul prestării de servicii care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, dacă există un raport de muncă, pe perioada detașării, între salariat și întreprinderea care face detașarea;

b) detașarea unui salariat la o unitate situată pe teritoriul României sau la o întreprindere care aparține grupului de întreprinderi, situată pe teritoriul României, dacă există un raport de muncă, pe perioada detașării, între salariat și întreprinderea care face detașarea;

c) punerea la dispoziție a unui salariat, de către un agent de muncă temporară, la o întreprindere utilizatoare stabilită sau care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, dacă există un raport de muncă, pe perioada detașării, între salariat și agentul de muncă temporară.

(2) Prezenta lege se aplică în măsura în care întreprinderile prevăzute la art. 1 lit. b) iau una dintre următoarele măsuri cu caracter transnațional:

a) detașarea unui salariat de pe teritoriul României, în numele întreprinderii și sub coordonarea acesteia, în cadrul unui contract încheiat între întreprinderea care face detașarea și beneficiarul prestării de servicii care își desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene, dacă există un raport de muncă, pe perioada detașării, între salariat și întreprinderea care face detașarea;

b) detașarea unui salariat de pe teritoriul României la o unitate sau la o întreprindere care aparține grupului de întreprinderi, situată pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene, dacă există un raport de muncă, pe perioada detașării, între salariat și întreprinderea care face detașarea

c) punerea la dispoziție a unui salariat, de către un agent de muncă temporară, la o întreprindere utilizatoare stabilită sau care își desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene, dacă există un raport de muncă, pe perioada detașării, între salariat și agentul de muncă temporară.”

4. Articolul 5 se abrogă.

5. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 6 – (1) Salariații detașați pe teritoriul României în cadrul prestării de servicii transnaționale beneficiază, indiferent de legea aplicabilă raportului de muncă, de condițiile de muncă stabilite prin legea română și/sau prin contractul colectiv de muncă încheiat la nivel sectorial, cu aplicabilitate extinsă la întreg sectorul de activitate, conform prevederilor legale, cu privire la:

a) durata maximă a timpului de muncă și durata minimă a repausului periodic;

b) durata minimă a concediilor anuale plătite;

c) salariul minim, inclusiv compensarea sau plata muncii suplimentare;

d) condițiile de punere la dispoziție a salariaților, în special de către agenții de muncă temporară;

e) sănătatea și securitatea în muncă;

f) măsurile de protecție aplicabile condițiilor de muncă pentru femeile însărcinate sau pentru cele care au născut recent, precum și pentru copii și tineri;

g) egalitatea de tratament dintre bărbați și femei, precum și alte dispoziții în materie de nediscriminare.

(2) În sensul prevederilor prezentei legi, noțiunea de salariu minim prevăzută la alineatul (1), litera c), este cea prevăzută de legea română și/sau contractul colectiv de muncă încheiat la nivel sectorial, cu aplicabilitate extinsă la întreg sectorul de activitate, conform prevederilor legale.”

6. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 7 – (1) Salariații detașați de pe teritoriul României în cadrul prestării de servicii transnaționale beneficiază, indiferent de legea aplicabilă raportului de muncă, de condițiile de muncă stabilite prin acte cu putere de lege, acte administrative prin convenții colective sau sentințe arbitrale de generală aplicare valabile în statul membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, pe al cărui teritoriu sunt executate lucrările, cu privire la:

a) durata maximă a timpului de muncă și durata minimă a repausului periodic;

b) durata minimă a concediilor anuale plătite;

c) salariul minim, inclusiv compensarea sau plata muncii suplimentare;

d) condițiile de punere la dispoziție a salariaților, în special de către agenții de muncă temporară;

e) sănătatea și securitatea în muncă;

f) măsurile de protecție aplicabile condițiilor de muncă pentru femeile însărcinate sau pentru cele care au născut recent, precum și pentru copii și tineri;

g) egalitatea de tratament dintre bărbați și femei, precum și alte dispoziții în materie de nediscriminare.

(2) În sensul prevederilor prezentei legi, noțiunea de salariul minim prevăzută la alineatul (1) litera c) este definită de legislația și/sau practica statului membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elvețiene, pe al cărui teritoriu este detașat salariatul.”

7. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 7 1 , cu următorul cuprins:

“Art. 7.1 - Personalului angajatorilor stabiliți pe teritoriul României, care efectuează operațiuni de transport internațional, fiind trimis să lucreze pentru o perioadă de timp limitată, pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene și care nu se încadrează în situațiile prevăzute la art. 4 alin. (2), i se aplică prevederile art. 43 din Legea nr.

53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare și beneficiază de drepturile prevăzute la art. 44 alin. (2) din același act normativ.”

8. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 10 - (1) Dispozițiile prezentei legi nu limitează aplicarea condițiilor de muncă mai favorabile pentru salariații detașați de către întreprinderile care sunt stabilite pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene, la întreprinderile care sunt stabilite pe teritoriul României.

(2) Dispozițiile prezentei legi nu limitează aplicarea condițiilor de muncă mai favorabile pentru salariații detașați de către întreprinderile care sunt stabilite pe teritoriul României la întreprinderi care sunt stabilite pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene.”

9. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 11 - Întreprinderile care nu sunt stabilite pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene, care detașează salariați pe teritoriul României, nu pot beneficia de un tratament mai favorabil decât întreprinderile stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene.”

10. Alineatul (1) al articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ (1) În scopul punerii în aplicare a prevederilor prezentei legi, Inspekția Muncii este autoritatea publică cu atribuții de birou de legătură, care efectuează schimbul de informații cu instituțiile competente din statele membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și din Confederația Elvețiană.
” 11 Alineatul (2) al articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins: “

(2) Inspekția Muncii comunică instituțiilor competente din celelalte state membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și din Confederația Elvețiană, precum și Comisiei Europene, informații referitoare la calitatea sa de autoritate cu atribuții de birou de legătură.” 12. Articolul 16 se abrogă.

ART. II - Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență a Guvernului se republică în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.